

Toma vasaras piedzīvojums: Saules un kārtības noslēpumi

Ilva

Vasaras rīts zaļajā dārzā bija silts un spožs, un mazais Toms nevarēja vien sagaidīt, kad varēs doties ārā rotaļāties. Viņš piestūma pilnu kasti ar savām mīļākajām mantām un izgāza tās tieši zālāja vidū. Saule debesīs jautri smaidīja, solot karstu un piedzīvojumiem bagātu dienu.

Mamma pasauca Tomu un parādīja viņam košu tūbiņu ar saules aizsargkrēmu un platu, dzeltenu cepuri. Toms nepacietīgi dīdījās, kamēr mamma maigi iezieda viņa vaidziņus, lai karstie saules stari neapdedzinātu maigo ādu. Viņa paskaidroja, ka saulīte ir mūsu draugs, taču vasarā pret to jāizturas ar gudru piesardzību.

Toms uzlika galvā dzelteno cepuri un jutās kā īsts dārza pētnieks, kuram nekas vairs nekait. Viņš stundām ilgi būvēja smilšu pilis un dzenāja krāsainus tauriņus, neizgudrojot nevienu bēdu. Pateicoties krēmam un cepurei, viņa āda jutās patīkami vēsa un pasargāta pat pašā pusdienas karstumā.

Pēcpusdienā dārzā ieradās kaimiņu meitene Anna, kura bija aizmirsusi uzlikt cepurīti, un viņas vaigi jau bija kļuvuši pavisam sārti. Toms mīli padalījās ar savu saules krēmu un iedeva Annai otru cepuri, ko mamma bija paņēmusi līdzī. Abi draugi apsēdās koka pavēnī un baudīja vēsu ūdeni, saprotot, cik svarīgi ir sargāt sevi no karstuma.

Kad saule sāka lēnām rietēt, rotaļas bija galā un Toms grasījās skriet iekšā mājā, lai skatītos multfilmas. Viņš atstāja visas savas mīļās rotaļlietas izmētātas zālājā, kur tās vientuļi gulēja garajā zālē. Mamma viņu apturēja pie durvīm un klusi jautāja, vai viņš zina, kur naktī gulēt viņa lācītis un mašīnītes.

Mamma paņēma Tomu aiz rokas un paskaidroja, ka katrai lietai pasaulē ir sava mājiņa, tieši tāpat kā Tomam. Ja mantiņas paliks dārzā, naktī tās var samirkt rasā vai pazust tumsā, un rīt tās vairs nebūs tik priecīgas. Toms paskatījās uz savu mīlo lācīti un sajuta vēlmi tam palīdzēt.

Toms un mamma kopā sāka lasīt izmētātās mantas, spēlējot spēli, kurš ātrāk atradīs pareizo vietu katram priekšmetam. Toms rūpīgi pacēla sarkano mašīnīti un ielika to tieši rotaļlietu kastes stūrī. Viņš pamanīja, cik patīkami ir sakārtot savu apkārtni un ka tas var būt tikpat jautri kā pati rotaļāšanās.

Visi klucīši un rotaļu zvēriņi drīz vien atradās savos plauktos un kastēs, glīti sarindoti un gatavi naktsmieram. Toms lepni aplūkoja savu istabu un dārzu, kur tagad valdīja pilnīga kārtība un miers. Viņš saprata, ka rūpēties par savām mantām nozīmē tās patiesi mīlēt un cienīt.

Vakarā, kad Toms jau sēdēja gultiņā tīrā pidžamā, viņa āda nebija nedz apsārtusi, nedz sāpīga, jo saules krēms bija paveicis savu darbu. Viņš palūkojās uz savu kārtīgo rotaļlietu plauktu un pamāja ar labu nakti savam lācītim, kurš sēdēja savā īstajā vietā. Mamma ienāca istabā ar siltu pienu un uzslavēja dēlu par patstāvību un rūpību.

Toms aizvēra acis ar smaidu uz lūpām, jūtoties drošs, vesels un laimīgs par aizvadīto dienu. Viņš zināja, ka rīt atkal spīdēs saule un viņš atkal dosies piedzīvojumos, jo tagad viņš prot gan sevi pasargāt, gan uzturēt kārtībā savu pasauli. Istabā valdīja salds miers, un mēness apspīdēja kārtīgi noliktās mantas.